

Sygn. akt IV KO 97/18

POSTANOWIENIE

Dnia 28 listopada 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziellewicz

w sprawie **W. L.**

na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w O.

z dnia 17 stycznia 2018 r., sygn. akt PR Ds. [...]

o odmowie wszczęcia śledztwa

w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu

p o s t a n o w i ł:

**na podstawie art. 37 k.p.k. sprawę Sądu Rejonowego w O.,
sygn. II Kp [...], przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w T.**

UZASADNIENIE

Do Sądu Rejonowego w O. wpłynęło zażalenie skarżącego W. L. na postanowienie Prokuratora Prokuratury Rejonowej w O. z dnia 17 stycznia 2018 r., sygn. akt PR Ds. [...], o odmowie wszczęcia śledztwa dotyczącego niedopełnienia obowiązków i przekroczenia uprawnień w dniu 14 grudnia 2017 r. w O. przez działających wspólnie i w porozumieniu funkcjonariuszy publicznych - prokuratora Prokuratury Rejonowej w O. oraz sędziego tamtejszego Sądu Rejonowego, poprzez nieprawidłowe rozpoznanie na posiedzeniu w sprawie o sygn. akt II KP [...] korespondencji W. L. jako zażalenia na postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa PR Ds. [...] Prokuratury Rejonowej we W. i działania w ten sposób na szkodę interesu publicznego oraz prywatnego W. L. tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. – na zasadzie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k. wobec braku znamion czynu zabronionego.

Postanowieniem z dnia 19 października 2018 r., sygn. akt IV KO [...], Sąd Rejonowy w O. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy w przedmiocie zażalenia W. L. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. W uzasadnieniu podniósł, że niniejsza sprawa dotyczy czynności podejmowanych nie tylko przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w O. ale także sędziego tamtejszego Sądu Rejonowego (obecnie sprawującego funkcję Prezesa tegoż Sądu), który od wielu lat orzeka w obszarze właściwości Sądu Okręgowego w K.. Z racji wykonywanego zawodu jest on znany pozostałym sędziom Sądu Rejonowego w O., niektórym z nich także na gruncie prywatnym. Co więcej, przez wieloletni okres sprawowania urzędu sędziego, jak również pełnionej funkcji Prezesa Sądu Rejonowego w O., wielokrotnie brał on udział w szkoleniach i spotkaniach z pozostałymi sędziami orzekającymi w obszarze właściwości Sądu Okręgowego w K., w związku z czym jest on również znany osobiście pozostałym sędziom orzekającym w okręgu [...]. Przedstawione okoliczności mogą według tego Sądu, stworzyć w społecznym odbiorze przekonanie o braku warunków do rozpoznania niniejszej sprawy w sposób obiektywny przez sąd znajdujący się w obszarze właściwości Sądu Okręgowego w K..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje;

Wniosek zasługuje na uwzględnienie.

Należy przypomnieć, iż zgodnie z art. 37 k.p.k. powodem przekazania sprawy przez Sąd Najwyższy innemu sądowi równorzędnemu może być tylko dobro wymiaru sprawiedliwości. Oczywistą jest rzeczą, iż jest to przesłanka o charakterze ogólnym i wybitnie ocenna. Odnosząc się do niej, Sąd Najwyższy w swoim orzecznictwie przyjmuje, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu mogą uzasadniać powody związane z ujemnym wpływem na swobodę orzekania lub **które mogą stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny** (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 17 maja 2001 r., sygn. IV KO 21/01, sygn. IV KO 21/01, OSNKW 2001, z. 7-8, poz. 58; z dnia 13 lipca 1995 r., sygn. III KO 34/95, OSNKW 1995, z. 9-10, poz. 68). Dobro wymiaru sprawiedliwości może także uzasadniać uruchomienie trybu określonego w art. 37 k.p.k. wtedy, **gdy „w następstwie konkretnych okoliczności może powstać w społecznym odbiorze przekonanie**

(nawet błędne), że sprawa nie zostanie bezstronnie rozpoznana" (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 stycznia 2001 r., sygn. III KO 105/00. nie publ., także: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 lutego 2002 r., sygn. V KO 3/02, nie publ., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 10 grudnia 1999 r., sygn. III KO 98/99, Prokuratura i Prawo - Orzecznictwo, Nr 2000, z 3, poz. 7). Odróżnić można zatem dwie zasadnicze grupy ujemnych następstw w odniesieniu do sfery bezstronności sędziowskiej, które *in concreto* mogą przemawiać za przyjęciem, iż dobro wymiaru sprawiedliwości może doznać uszczerbku przez rozpoznanie sprawy przez sąd zgodnie z zasadą właściwości miejscowej, odnoszące się do „wewnętrznej” sfery sędziowskiej bezstronności, tj. zdolności konkretnego sądu do obiektywnego rozpoznania sprawy oraz negatywne następstwa odnoszące się do zewnętrznej sfery bezstronności sędziowskiej, tj. postrzegania sądu jako bezstronnego przez opinię publiczną (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 stycznia 2003 r. sygn. IV KO 61/02 nie publ.).

Mając na względzie tak rozumiane pojęcie dobra wymiaru sprawiedliwości z art. 37 k.p.k., Sąd Najwyższy uznał, iż okoliczności przedstawione w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego w O. mogą powodować powstanie w odbiorze społecznym przekonanie o braku warunków do bezstronnego rozpoznania zażalenia skarżącego W. L.. Dlatego też należało niniejszą sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w T. tj. sądowi spoza okręgu Sądu Okręgowego w K..

Kierując się tym, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.